

**РІШЕННЯ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ВЧЕНОЇ РАДИ
ПРО ПРИСУДЖЕННЯ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ**

Спеціалізована вчена рада ДФ 58.082.029
Західноукраїнського національного університету
Міністерства освіти і науки України, м. Тернопіль
прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії

Карому Володимирі Вікторовичу

з галузі знань 08 – Право на підставі прилюдного захисту дисертації
«Теорія та практика функціонування системи безоплатної правової допомоги:
адміністративно-правові аспекти» за спеціальністю 081 «Право»

11 січня 2023 року

Карий Володимир Вікторович 1995 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2018 р. Тернопільський національний економічний університет за спеціальністю «Право», освітня програма «Право» і отримав диплом магістра. Працює начальником юридичного відділу апарату Тернопільської районної державної адміністрації, м. Тернопіль з березня 2022 р. до цього часу.

Дисертацію виконано в Західноукраїнському національному університеті Міністерства освіти і науки України, м. Тернопіль.

Науковий керівник – Гречанюк Роксолана Володимирівна, докторка юридичних наук, доцентка кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права Західноукраїнського національного університету Міністерства освіти і науки України.

Здобувач має 11 наукових публікацій за темою дисертації, з них 1 статтю у періодичних наукових виданнях інших держав, 3 статті у наукових фахових виданнях України, 7 публікацій – у збірниках за матеріалами міжнародних науково-практичних конференцій, у тому числі:

1. Карий В. В. Правопросвітництво як складова частина функціональних обов'язків фахівців системи безоплатної правової допомоги – практичні аспекти

реалізації. *Krakowskie studia malopolskie*. Nr. 4 (32). 2021. С. 41-53. DOI: 10.15804/ksm20210403

2. Карий В. В. Система надавачів первинної правової допомоги та центри правової допомоги як її основний провайдер. *Юридичний науковий електронний журнал*. 30 грудня 2021 року. № 11. 2021. С. 426-428. <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2021-11/108>

3. Карий В. В. Робота системи безоплатної правової допомоги в умовах воєнного стану: особливості адміністрування системи, забезпечення доступу до правосуддя та відбору адвокатів. *Наше право*. №3. 2022. С.109-114. DOI: 10.32782/NP.2022.3.18

У дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради та присутні на захисті фахівці:

Банак С.В., доктор юридичних наук, доцент, декан юридичного факультету Західноукраїнського національного університету. Без зауважень.

Рогатинська Н.З., докторка юридичних наук, доцентка, завідувачка кафедри кримінального права та процесу Західноукраїнського національного університету. Зауваження: позитивно розцінюємо пропозицію доповнити законодавчий перелік надавачів правової допомоги шляхом включення у список правозахисних громадських об'єднань як повноцінних надавачів правової допомоги, при тому як первинної, так і вторинної. Однак, на практиці таке положення складно реалізувати, позаяк не існує окремого реєстру правозахисних громадських організацій.

Чудик Н.О., докторка юридичних наук, доцентка, доцентка кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права Західноукраїнського національного університету. Зауваження: 1. Формулюючи пропозиції щодо удосконалення функціонування системи безоплатної правової допомоги, доцільно було б дисертанту звернути увагу на аспект відповідальності фахівців БПД та адвокатів у разі неналежного виконання ними своїх обов'язків по наданню такого виду допомоги. 2. У своєму науковому дослідженні дисертант пропонує впровадження інституту соціальної експертизи, що дозволить зробити суб'єктний склад осіб, що мають право на БВПД більш гнучким. Доречно було

б запропонувати сам механізм створення даного інституту із конкретними пропозиціями внесення змін в законодавство.

Заборовський В.В., доктор юридичних наук, професор, професор кафедри цивільного права та процесу ДВНЗ «Ужгородський національний університет».

Зауваження: 1. При наданні пропозиції щодо впровадження інституту соціальної експертизи суб'єктів права на безоплатну вторинну правову допомогу автор пропонує норму п.1 ч.1 статті 17 Закону України «Про безоплатну правову допомогу» доповнити та викласти в наступній редакції «У виключних випадках та на підставі аналізу висновку соціальної експертизи уповноважена особа центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги може прийняти рішення про надання БВПД особі, середньомісячний дохід якої перевищує два розміри прожиткового мінімуму, розрахованого та затвердженого у відповідності до закону для осіб, що належать до основних соціальних і демографічних груп населення на не більше як 10 відсотків». Погоджуємось із доцільністю внесення пропонованих змін, проте аргументації, чому саме перевищення двох розмірів прожиткового мінімуму має бути не більше як 10 відсотків в тексті дисертації не виявлено. І ще питання: чи запропонований підхід знову ж таки не позбавить значну кількість людей, дохід яких може на кілька гривень перевищувати граничну межу, права на безоплатну правову допомогу?

2. На стор. 119 дисертант вказує, що з метою посилення механізму контролю якості, слід розширити норми, які встановлюють стандарти якості правової допомоги. Доцільним було б, на наш погляд, деталізувати які конкретно норми законодавства мають бути розширені і викласти пропоновану автором редакцію вказаних норм.

3. В своєму дисертаційному дослідженні здобувач неодноразово звертає увагу на необхідність існування стандартів якості надання правової допомоги, зокрема в аспекті безоплатної правової допомоги. Зокрема, на стор. 34 дисертації Карий Володимир Вікторович зазначає, що через відсутність єдиної ефективної системи БПД існує проблема в площині стандартизації та забезпечення високої якості правових послуг, тому надзвичайно поширеним є інститут незалежного провайдера. Крім цього, аналізуючи завдання регіональних центрів з надання безоплатної правової допомоги, здобувач

акцентує увагу, що саме цей структурний підрозділ уповноважений здійснювати моніторинг дотримання усіма адвокатами, що залучені до надання безоплатної правової допомоги відповідних стандартів якості, а також узагальнює пропозиції щодо розроблення та удосконалення таких стандартів (стор. 88-91 дисертації). В той же час, без уваги автора захилилися Стандарти якості надання безоплатної вторинної правової допомоги як у кримінальному процесі, так і у цивільному, адміністративному процесі, а також представництва у кримінальному процесі. Дані Стандарти фактично відіграють фундаментальне значення щодо забезпечення своєчасного та якісного надання безоплатної вторинної допомоги в необхідному обсязі, а також належного та ефективного використання коштів державного бюджету, які виділяються саме з цією метою.

Мицук І.В., кандидатка юридичних наук, доцентка, завідувачка кафедри конституційного права та галузевих дисциплін Навчально-наукового інституту права Національного університету водного господарства та природокористування. Зауваження: 1. на стор. 28 автором згадується, що в деяких державах до юридичної допомоги, що надається заявникові безкоштовно і фінансується державою, зараховано медіацію (зокрема, в Англії у Уельсі, Нідерландах, Німеччині та ін.). Під час прилюдного захисту дисертації варто було б, на нашу думку охарактеризувати власне бачення стосовно медіації в національній системі безоплатної правової допомоги і проаналізувати норми Закону України «Про медіацію» на предмет можливості використання її в системі БПД. 2. У плані удосконалення системи БПД дисертант пропонує доповнити законодавчий перелік надавачів первинної правової допомоги шляхом включення у список правозахисних громадських об'єднань як повноцінних надавачів правової допомоги. Безперечно, така пропозиція оцінюється схвально, адже громадські об'єднання та юридичні клініки закладів вищої освіти фактично надають правові консультації та роз'яснення правового характеру, а в окремих випадках навіть надають безоплатно вторинну правову допомогу, тобто реально є самостійними суб'єктами надання правової допомоги, але у профільному Законі навіть не згадуються. Проте, внесення такого доповнення в законодавство викликатиме і труднощі в його практичній

реалізації, адже юридичні клініки є структурними підрозділами закладів вищої освіти і не реєструються як громадські об'єднання, а поняття «правозахисна громадська організація» чинне законодавство не визначає, адже всі громадські організації більше чи менше сприяють реалізації захисту прав як фізичних, так і юридичних осіб, незалежно від сфери суспільних відносин, в яких ці суб'єкти взаємодіють та у якій ролі себе проявляють. Якщо у більшості країн світу правозахисні організації вже давно сприймаються як невід'ємний атрибут демократії, то в Україні інститут правозахисних неурядових організацій ще не знайшов належного визнання і правового визначення. Отож ця пропозиція дисертанта потребує більш виваженого і глибокого наступного обґрунтування і може бути перспективним напрямком подальших наукових досліджень.

Результати голосування:

«За» - 5 членів ради,

«Проти» - немає.

«Утрималися» - немає.

За результатами голосування прийнято рішення разової спеціалізованої вченої ради про присудження ступеня доктора філософії **Карому Володимиру Вікторовичу** з галузі знань 08 - Право за спеціальністю 081 - Право.

Голова спеціалізованої
вченої ради

Сергій БАНАХ